

Regio.

Unde dicta.

Situs.

Cœli temperies.

Soli fertilitas.

Imperium majo-
rum.

Valentia appellationem a sua Metropoli assumpsit, Emporio nobilissimo, venerandæque Antiquitatis. Ad Meridiem Murciam respicit: ad Occasum utramque Castellam: ad Septentrionem Aragoniam: ad Ortum littora ejus pulsât Mare Internum. Fruitur Aere temperiore, ac clementiore Cœlo, atque beatiore quam ulla alia Hispaniæ pars: imo tanta Cœli temperie ac Zephyri lenitate Regnum Valentia gaudere tradunt, ut quocunque tempore, etiam Nativitatis Iesu Christi festo, & Ianuario florum manipulos Incolæ manibus gestent, sicut aliis in locis Aprili & Majo fieri videmus. Magna hujus regionis præstantia, omniumque rerum, ut Sacchari, Vini, Olei: item Triticî, Orizæ variorumque Fructuum fertilitas, & copia. Habet & Argenti fodinas, in loco quem *Buriel* dicunt, inter Valentiam & Dertolam. Reperiuntur & Lapidés aureis venis lineolisque interstincti, in loco, qui *Aioder* nominatur. Ad Promontorium *Finiestratum* sunt Ferri Mineræ: circa Segorbiam Lapidicinæ vestigia, è quibus Romam devector olim Marmora. In *Piamento* Alabastrum effoditur. Passim Alumen, Rubia, Calx, Gypsum. Valentiam urbem diu Mauri tenere longa ducum serie: oppugnata sæpe ab Aragonum regibus, donec Rex Iames post longam obfidionem tandem ejus potitus est, ducemque *Zaen Maure* cum quinquaginta Maurorum millibus coëgit urbe cedere & *Deniam* confugere, auro, argento, armis aliaque suppellectile eodem asportata. Desertam hoc modo Valentiam Rex Iacobus colonia missa colere iterum cœpit. Coloni fuere Cataloni & Aragones, duobus *D. Berengario Palatiol* Episcopo Barcelonensi: *D. Vidalo Carvelia* Episcopo Huescano: *D. Petro Ferdinandes d' Acagra* & *D. Simone d' Urrea Equitibus*. Hi totam urbem inter colonos novos distribuerunt habita dignitatis cujusque ratione. Legibus etiam novis Rempublicam ornarunt. Inscripta eo tempore trecenta octoginta quatuor capita familiarium. Cæterum Regni titulum hæc Regio accepit circa annum salutis septingentesimum & octuagesimum octavum, ut Ortelius ex Petro Metinensi, & Petro Antonio Beutero scribit. Historia sic habet: Hisen Rege Cordubæ mortuo ei filius Alca nomine sub annum Christi *DCCLXXXVIII* successit, cujus patruus Aodala Valentia Dominus ex Taviar ad se vocavit alium suum fratrem, cui nomen Culema exheredatusque fuerat. Hi duo fratres magnis copiis adunatis profecti Cordubam, nepotem regno expellere conati sunt, prælio autem victi, Aodala fuga sibi consuluit, Valentiamque reversus est. Mauro- rum autem præcipui sese inter patruos nepotemque interponentes, eorum deduxerunt ut inter ipsos conveniret, ut Aodala se Valentia Regem scriberet: Culema autem quolibet mense, ex redditibus Valentia, mille Moradini (pecuniæ genus erat) instruendæ mensæ & adhuc quinque Moradinorum millia ad res necessarias parandas deciderentur. Quibus pactis cum Aodala assensisset, primus se Valentia Regem compellavit. Valentiam habitasse quondam præter alios deprehenduntur *Heditani* Ptolemæo forte non alii ab *Sedemanis*: *Biscargiani*, sic ex membranis legitur apud Plinium. Metropolis ipsorum *Biscargis*, cujus mentio in Nummo Germanici Cæsaris, teste Hub. Goltzio: videntur pars fuisse Heditanorum, quum in iis *Biscargin* nominet Ptolemæus. *Leonicenses* Plinio: quorum Metropolis *Leonica* etiam a Ptolemæo in Heditanis collocatur.

Contestani